

ת"פ 65153/01/15 - מדינת ישראל נגד 2. דני הרשקוביץ, 3. טל פיקלר

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 65153-01-15

20 דצמבר 2017

לפני:

כב' השופטת שרה מאירי

המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד אסף תומר

-

הנאשמים:

2. דני הרשקוביץ
3. טל פיקלר
ע"י ב"כ: עו"ד שלמה ניסים

החלטה-השלמת גז"ד

1. ביום 1.5.17 ניתן על ידי גזר דין ובו נקבע כי יוגש תסקיר מבחן וכן יחוייבו הנאשמים לחתום על התחייבות להמנע מעבירה בעתיד, לאחר שהמאשימה עתרה גם להטיל על הנאשמים קנס בשעור 30% מהקנס המקסימלי, בעוד שהנאשמים עתרו לשל"צ וככל שיוטל קנס - יוטל לעתיד.

הצדדים ביקשו כי גזר הדין ישלח בדואר וכך אכן נעשה.

2. ביום 7.5.17 הגישה המאשימה בקשה להבהרה בה נטען כי גזר"ד אינו מוגמר, עד שיקבע גזר"ד דה-פקטו, לאחר שיעיין ביה"ד בתסקירי המבחן וכן ביקשה כי יבהיר ביה"ד כי לאחר שישלים ביה"ד את גזר"ד - יחל מנין הימים לערעור, בזכות, בקשה שנענתה בהחלטה מאותו יום ולפיה, אין ביה"ד נדרש להבהיר.

3. תסקיר בעניינו של הנאשם 2 ("הרשקוביץ") התקבל ביום 14.6.17.

ביום 20.6.17 נתקבל תסקיר בעניינו של הנאשם 3 ("פיקלר").

ביום 20.6.17 הגישה המאשימה בקשה לקבוע מועד דיון בטרם מתן גזר"ד, תוך שחזרה על טענותיה והפנתה

עמוד 1

הנאשמים הגיבו ביום 20.6.17 לבקשת המאשימה, כי מדובר בהשלמה טכנית בלבד של גזה"ד לגבי מכסת השעות שתוטל על הנאשמים, כשהמאשימה בבקשתה מ-7.5.17 אישרה כי ניתן גז"ד, לא נטען כי אינו מוגמר, אלא נתבקשה הבהרה.

ניתן להבין כי המאשימה "מאוכזבת" מגזר הדין, אלא שבקשתה אינה הדרך הנכונה והנאותה לשנותו.

יש להצר על כך שהתביעה אינה שמה סוף להליך זה, לגבי עבירה מ-2009, כשכתב אישום הוגש רק ב-31.1.15, תוך הטרחת ביה"ד והצדדים.

4. המאשימה הגישה (ביום 22.6.17) בקשתה לקבוע מועד דיון, תוך שהוחלט (משנעדרתי מביה"ד) כי יקבע ע"פ יומני עם שובי משבתון, ואכן זומנו הצדדים לדיון בפניי וטענו טענותיהם ביום 7.11.17.

המאשימה טענה כי סדר הדברים אינו נכון, כי גז"ד יוכל להנתן רק לאחר שביה"ד יעיין בתסקיר וילמד אותו, במגמה לבחון את העונש, אם לכיוון הרתעתי (בטעות נכתב אחרת בשורה 23, עמ' 25) או שמא לכיוון שיקומי, כשהתסקיר משמש לצדדים במסגרת הטיעון לעונש.

באשר לתסקיר של הנאשם 3 - מדובר בתסקיר קצרצר שהפך להיות אישום להחלטה מ-1.5.17, ולא כך אמורים להיות הדברים.

ביה"ד מתבקש לשים לב להבדל בין התסקיר שנערך כאן בעניינו של הנאשם 3 לתסקיר, שהוגש בשלב הטיעונים לעונש, שנערך בתיק בביהמ"ש.

התסקיר דנא לא מגשים התכלית לשמש ככלי עזר לערכאה שיפוטית טרם מתן גזה"ד. ודאי כך לאור הפער הגדול בין הצדדים בטיעוניהם באשר למתחם העונש.

המאשימה עתרה לביה"ד לעיין בתסקירים, לקרוא אותם ועל בסיסם ליתן גז"ד.

הנאשמים טענו כי אין ידיים ורגליים לבקשת המאשימה. ניתן גז"ד לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים, תוך שהנאשמים חוייבו בגז"ד ובשל"צ, כשהמאשימה מבקשת כי בי"ד זה ישב כערכאת ערעור על עצמו.

ביה"ד הרשיע את הנאשמים ואח"כ גזר דינם ולא ביקש תסקיר ע"מ לבחון האם להרשיע או לא את הנאשמים.

בפועל, הגם ש"מרמזת" המאשימה לכך כי עותרת היא שלא לקבל את התסקירים שהוגשו ולהטיל על הנאשמים העונש שעתרה לו בשלב "הטיעונים לעונש" (בדיון שהתקיים בפניי ביום 27.3.17) - לא ממש טענה בענין במנומק.

יובהר כי גזר הדין קבע כי הנאשמים יבצעו של"צ, לפי תסקיר מבחן אליו נשלחו וכן יחתמו על התחייבות לפי סעיף 72 לחוק העונשין.

לא נתבקש תסקיר לעצם ההרשעה ואף לא נקבע ביטול ההרשעה תוך חיוב בשל"צ, אלא הענישה שנקבעה היא של"צ (וחתימה על התחייבות כאמור בסעיף 72 לחוק העונשין; יצוין אגב כי הנאשמים חתמו על התחייבות כאמור) והכל לאחר שנשקלו טענות הצדדים הן באשר לפערי הזמן בין מועד העבירה ונסיבותיה, מועד כתב האישום, אופי העבירה וחומרתה, כמו גם הנסיבות הכלליות שהובאו בפניי, בטרם גזירת הדין.

בנסיבות אלה, לאחר שעיינתי בתסקירי שרות המבחן שוהגשו בהליך דנא, ומשברי מהם כי ניתנו לאחר שהנאשמים הורשעו, הריני מאשרת ומאמצת את התסקירים שהוגשו על האמור בהם, תוך שינוי בתוכניתו של הנאשם 2, כך שהתוכנית לשל"צ שלו תכלול 60 שעות (ולא 50, כאמור בתסקיר), באופן שכל אחד מהנאשמים יבצע התוכנית שבתסקיר שבעניינו ובמשך 60 שעות של"צ.

עותק החלטתי זו יועבר לשירותי המבחן (נפת ת"א ונפת חדרה).

בכך הושלם גזר הדין שניתן ב-1.5.17.

על שירות המבחן להודיע לביה"ד על הפרת תנאי השל"צ וכן על סיומו.

משהושלם גזה"ד - הודעת ערעור יש להגיש לבית הדין הארצי לעבודה תוך 45 ימים מיום המצאת השלמת גזר דין זה אצל הצדדים.

ניתנה היום, ב' טבת תשע"ח, (20 דצמבר 2017), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

קלדנית:שני נעמן